

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(பதினான்காம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பதினான்காம் அத்யாயம்

ஸ்ரீ:

1. ஜ்ஞாந ஸ்வரூபோ பகவான் தேசகாலாத்ய பேதித:

வாஸுதேவ: பரம் ப்ரஹ்ம குணசூந்யம் நிரஞ்ஜனம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி இந்த்ரனிடம் கூறத் தொடங்கினாள் : வாஸுதேவனே பரப்ரஹ்மம் ஆவான். ஞானத்தையே தனது ஸ்வரூபமாகக் கொண்ட அவன் காலம், இடம் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவன் ஆவான் (அதாவது இன்ன காலத்தில் இருப்பான், இன்ன இடத்தில் இருப்பான் என்ற கட்டாயம் இல்லாமல் எப்போதும், எங்கும் இருப்பவன்). ஸத்வம், தமஸ், ரஜஸ் குணங்கள் அற்றவனாகிய அவன், எந்தவிதமான தோஷமும் இல்லாமல் தூய்மையாக உள்ளவன் ஆவான்.

2. ஸுகம் ஸதைகரூபம் து ஷாட்குண்யம் அஜராமரம்

தஸ்யாஹம் பராம சக்திரஹந்தா சாச்வதீ த்ருவா

பொருள் – ஆனந்தமயமாக உள்ள அவன் ஆறு குணங்கள் உள்ளவனாக, மாறாதவனாக, வயோதிகம் போன்ற ஏதும் அற்றவனாக, அழிவில்லாதவனாக உள்ளான். அவனுடைய உயர்ந்த சக்தியாகவும், அவனுடைய “நான்” என்னும் இருப்பாகவும் நானே உள்ளேன். நான் மாறாதவனாகவும், எப்போது உள்ளவனாகவும் இருக்கிறேன்.

3. வ்யாபார சக்திரேஷா மே ஸுஸ்ருசுஷா லக்ஷணா பவேத்

அயுதாயுத கோட்யோத கோடி கோட்ய யுதாம்சத:

4. ஸாஹம் ஸ்ருஜாமி ஸ்வாச்சந்த்யாத் த்விதா பேதமுபேயுஷீ

சேத்ய சேதந பாவேந சிச்சக்திச் சேதநோநயோ:

5. சேத்ய சேதநதாம் ப்ராப்தா ஸம்விதேவ மதாத்மிகா

ஸம்விதேவ ஹி மே ரூபம் ஸ்வச்ச ஸ்வச்சந்த நிர்பரா

பொருள் – என்னுடைய செயலாற்றும் சக்தி என்பது எனது படைக்கும் எண்ணம் மூலமாக வெளிப்படுகிறது. என்னுடைய அம்சத்தினைக் கோடி பாகங்களாக்கி, அதில் உள்ள ஒரு

பாகத்தை மீண்டும் கோடி பாகங்கள் ஆக்கினால், அதன் ஒரு பாகத்தை நான் சேதநங்கள் மற்றும் சேத்யங்கள் (சேதநம் என்றால் ஞானமயம், சேத்யம் என்றால் அந்த ஞானத்தின் இலக்கு) என்று இரண்டாகப் பிரித்துப் படைக்கிறேன். இவற்றில் சேதநம் என்பது என்னுடைய சித் சக்தியாகும். இதுவே சேதந அசேதநங்களாகப் பிரிகிறது. தூய்மையான ஸம்வித் (ஞானம்) என்பதே என்னுடைய உண்மையான ரூபம் ஆகும்.

6. ஸா த்விஷ்ணுரஸவத் யோகாத் ஸ்த்யாநதாம் ப்ரதிபத்யதே

அதோ நிந்ரூப்யமாணம் தச்சேத்யம் சித்த்வமுபேஷ்யதி

பொருள் – கரும்பில் மறைந்து கிடக்கும் சாறு போன்றுள்ள இந்த ஸம்வித் (ஞானம்) என்பது சேத்யங்களுடன் (அந்த ஞானத்தின் இலக்காக உள்ள வஸ்துக்கள்) தொடர்பு கொள்ளும்போது வெளிப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு வஸ்துக்களை க்ரஹிக்கத் தொடங்கும்போதும் இந்த ஸம்வித் என்பது முழுமையாக வெளிப்படுகிறது.

7. யதா ஹி வஹ்நிநா லீடமிந்தனம் தந்மயம் பவேத்

ஏவம் சிதா ஸமாலீடம் சேத்யம் சிந்மயதாம் வ்ரஜேத்

பொருள் – எரிபொருள்கள் தூண்டப்படும்போது எவ்விதம் அக்னியால் முழுமையாக எரிக்கப்படுகின்றனவோ அது போன்று, சேத்யங்கள் ஸம்வித்தால் நிரப்பப்படும்போது தங்களுடைய இயல்பை அடைகின்றன.

8. நீலே பீதே ஸுகே துக்கே சித்ஸ்வரூபமகண்டிதம்

விசிந்ஷ்டி விகல்பஸ் தச்சித்ரயோபாதி ஸம்பதா

பொருள் – இரட்டையாக உள்ள நீலம் – மஞ்சள், சுகம் – துக்கம் என்பவற்றைப் பிரித்து அறியும் ஞானம் என்பது, பிரிக்கப்படாமல் உள்ள தூய்மையான ஸம்வித் என்பதை அதன் உபாதிகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது (உபாதி என்றால் என்ன? பளிங்குக்கல் அருகில் உள்ள செம்பருத்திப்பூவின் சிகப்பு சிறம் காரணமாக, பளிங்கும் சிகப்பாக உணரப்படுதல் உபாதியின் எடுத்துக்காட்டு).

9. விகல்போபி ஹி மத்ரூபம் ஸ்வாச்சந்த்யாதேவ நிர்மிதம்

சேத்யம் விகல்ப்யதே யேந பஹிரந்தர் வ்யவஸ்தயா

பொருள் – இவ்விதம் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கும் ஞானம் என்பதும் என்னுடைய விருப்பம் காரணமாக உண்டாகும் எனது ரூபமே ஆகும். இதன் மூலம் அனைத்து வஸ்துக்களும் அறியும் வஸ்து, அறியப்படும் வஸ்து என்று பிரிகின்றன.

10. ந பஹிர்நைவ சாந்தஸ் தச்சித்ரூபம் மம தத் பரம்

வேத்யவேதக ரூபேண பேத்யதே மே ஸ்வயம் தயா

பொருள் – வஸ்துக்களோ, வஸ்துக்களை அறியும் ஞானமோ என்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபமாக இருப்பதில்லை. மாறாக எனது “நான்” என்னும் ரூபமே அறியும் வஸ்து, அறியப்படும் வஸ்து என்று பிரிகிறது.

11. யத் விகல்பைரநாக்ராந்தம் யச்சப்தைரகதர்த்திதம்

யத் உபாதிபிரம்லாநம் ரூபம் தச்சேத்யதாம் கதம்

பொருள் – இரண்டாக உள்ள அனைத்து விஷயங்களிலிருந்தும் அப்பாற்பட்டும், வாக்குகளின் தோஷங்களுக்கு எட்டாததாகவும், எந்தவிதமான உபாதிகளாலும் பீடிக்கப்படாததாகவும் உள்ள என்னுடைய “நான்” என்னும் அஹங்காரமானது, இந்த்ரியங்களுக்குப் புலப்படக்கூடிய வஸ்துக்களாக (ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்) புலப்படுகிறது.

12. தூராபாஸ்த விகல்பேந சேதஸா யத்ர பூயதே

மத்யமாம் வருத்திமாஸ்தாய சேத்யம் ஸம்வித்தயா ததா

பொருள் – இரட்டையாக வருகின்ற சலனங்களிலிருந்து மனம் விடுபடும்போது, கண்களால் காணப்படக்கூடிய வஸ்துக்கள் அனைத்தும் நடுநிலையில் உணரப்பட்டு, ஸம்வித்துடன் (ஞானம்) சேர்த்து அறியப்படுகிறது.

13. யதா சக்ஷு: ஸ்திதம் ரூபம் பாஹ்யோ ஸ்வம் ரூபமீக்ஷ்யதே

ததா ஜ்ஞாநஸ்திதம் ரூபம் ஜ்ஞேய ஸ்வம் ரூபமீக்ஷ்யதே

பொருள் – கண்களில் புலப்படும் உருவம் எவ்விதம் காணப்படும் உருவத்தின் ரூபமாக உள்ளதோ அது போன்று, ஒரு பொருளைக் குறித்து ஒருவன் அடையும் ஞானம் என்பது அறியப்படும் அந்தப் பொருளின் ஞானம் ஆகும் (அதாவது அந்தப் பொருள் தன்னை இன்னது என்று காண்பித்துக் கொடுக்கும் தன்மை).

14. யதா வஹ்னி ஸமாவிஷ்டம் காஷ்டம் தத் ரூபமீக்ஷ்யதே

ததா ஸம்வித் ஸமாவிஷ்டம் சேத்யம் ஸம்வித்தயேக்ஷ்யதே

பொருள் – அக்னியில் எரியும் விறகுக்கட்டை எவ்விதம் அக்னி போன்றே உள்ளதோ அது போன்று, ஞானத்தால் அறியப்படுகின்ற வஸ்துக்களும் ஞானம் என்றே உணரப்படுகின்றன.

15. வித்யம் வேதநதாம் நீத்வா யதா வேத்ரா நிரூப்யதே

ததா வித்திமயீ ஸாஹம் ப்ரத்யக்ஷா ஸ்புடபாலிநீ

பொருள் – ஒரு பொருளானது ஒருவனுடைய அறியும் திறனுடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது, அவன் அதனைக் குறித்து எண்ணத் தொடங்குகிறான். அப்போது அந்த வஸ்துவைக் குறித்து உண்டாகும் ஞானம் என்பது, அதன் பின்னர் எப்போதும் வெளிப்பட்டபடியே உள்ளது; அந்த ஞானம் என்பதும், அந்த வஸ்து என்பதும் நானே ஆவேன்.

16. அஹந்தைவ ஹி சித்தத்வம் வேத்யாத் பிந்நம் ஸ்வலக்ஷணம்

ஸா சாஹமேவ தேநாஹம் ஸர்வத: சுத்தசிந்மயீ

பொருள் – எந்த ஒரு பொருளையும் மற்றொரு பொருளிடமிருந்து பிரித்து அறிய வைப்பது “நான்” என்னும் எண்ணமே ஆகும். தனித்தன்மையுடன் உள்ள இந்த எண்ணமானது அனைவருக்கும் நானே ஆவேன். ஆக நான் அனைத்து இடங்களிலும் பரவி உள்ளேன்.

17. ஸம்ப்லுதேதம் பதத்வீபே ப்ராப்தைகத்யே சிதம்புதை
மஜ்ஜதாம் சைவ சேத்யாநாமஸ்மி ஹஸ்தாவலம்பநம்

பொருள் – அறிவு என்னும் பெருங்கடலில் “இந்த வஸ்து” என்று அறியப்படும் அனைத்தும் முழுகியபடியே உள்ளன. அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்கள் தங்களை அறிய உதவுகின்ற ஆதாரமாக நான் எனது கரங்களை நீட்டுகிறேன்.

18. மத்தயாநாம்ருத நிஷ்யந்த சூலிதா சேஷ்வாஸநா:
மாமேவாத்மநி பச்யந்தி சேத்யைக ப்ரஸநீம் சிதம்

பொருள் – யார் ஒருவனுக்கு அமிர்தம் போன்ற என்னைக் குறித்த த்யானத்தால் அனைத்து வாசனைகளும் அடியுடன் நீங்குகிறதோ, அவன் என்னைக் காண்கிறான். அவனுடைய அறிவில் எப்போதும் நான் நிலைநிற்பவளாக உள்ளதை உணர்கிறான்.

19. மம சித்தைக ரூபயா வேத்யவேதகதாம் ஜநா:
அவித்யயைவ மந்யந்தே மத் ஸங்கல்பிதயா புரா

பொருள் – நான் சித் ரூபமாக உள்ளதால், அனைத்தையும் அறிவுக்குப் புலப்பட வைக்கும் எனது செயல்பாட்டினை, தங்களுடைய அறியாமை நீக்கம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இதனைக் குறித்து நான் உனக்கு முன்பே கூறியுள்ளேன் (அத்யாயம் 12 காண்க).

20. ந சாந்தா நோதிதா நாபி மத்யமாஹம் ஸ்வரூபத:
மத் விவேக ஜுஷாமேவம் ப்ரகாசோ ஜாகராஸ்வபி

21. பரித்யக்த விபாகேந நிஸ்தரங்கேண சேதஸா
ஜ்ஞேய விகல்ப்யமாநா து ப்ரத்யக்ஷாப்யஸ்மி விஸ்ம்ருதா

பொருள் – என்னுடைய ஸ்வபாவத்தின்படி நான் அமைதியாகவும் இருப்பதில்லை, எப்போதும் செயலாற்றியபடியும் இருப்பதில்லை, இந்த இரண்டுக்கும் நடுநிலையிலும் இருப்பதில்லை. இரட்டையாக உள்ள நிலைகளிலிருந்து (சுகம் – துக்கம், விருப்பு – வெறுப்பு போன்றவை) விடுபட்டு, தங்களுடைய மனதைச் சாந்தமாக வைத்து, என்னை

த்யானிப்பவர்களுக்கு நான் என்னை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்துகிறேன். மாறாக இரட்டையாக உள்ள நிலைகளிலிருந்து விடுபடாமல் உள்ளவர்கள் என்னை அறிந்தாலும், என்னைக் குறித்து அவர்கள் மறக்கும்படியாகச் செய்கிறேன்.

22. புர: ஸ்திதோ யதா பாவோச்சேதஸோ அந்யாபிலாஷிண:

ந பாஸதே ததைவாஹம் ந பாஸே வாஸநாஜுஷாம்

பொருள் – ஒரு மனிதனுக்கு முன்பாக உள்ள பொருளானது, அவனுடைய மனம் கலங்கி உள்ளபோது எவ்விதம் புலப்படாமல் உள்ளதோ அது போன்று, யாருடைய மனம் பூர்வகர்ம வாசனைகளால் நிறைந்துள்ளதோ அவர்களுக்கு நான் புலப்படுவதில்லை.

23. புப்த்ஸாவாந் யதா வ்ருத்தீர் நிருத்யாந்யத்ர சேதஸா

ப்ரத்யக்ஷமீக்ஷதே வஸ்து ததா மாம் சுத்த ஸம்விதம்

24. ஸதைவாப்ரதிபத்தாயா பாந்த்யா ஏவ வபுர் மம

ப்ரத்யக்ஷம் சேத்ய ஸஞ்சாரகாலே அபி விமலாத்மநாம்

பொருள் – ஒன்றைக் குறித்து நன்றாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உள்ள ஒருவன் எவ்விதம் தனது மனதை அசைவற்று நிலைநிறுத்தி, அந்தப் பொருளைக் குறித்து அறிகிறானோ அதே போன்று, தூய்மையான மனம் கொண்டவர்கள் என்னுடைய எங்கும் நிறைந்த தன்மை, தோஷங்கள் அற்ற தன்மை போன்றவற்றை நேரடியாகவே அறிகிறார்கள்.

25. யதா ஜாத்யா ஸிதம் வஸ்த்ரம் ரக்தம் ராகேண கேநசித்

புந: ஸ்வவர்ணமப்ராப்ய நைவ ராகாந்தரம் ச்ரயேத்

26. நீலாத்யேவம் விதந் பீதம் மத்யே சித்தசிதாத்மநி

மயி சேந்நைவ விச்ராந்த: பீதம் வித்யாக்கதம் ந்வயம்

பொருள் – வெண்மையான ஒரு துணிக்குச் சிகப்புச் சாயம் ஏற்றிய பின்னர், வேறு ஒரு நிற சாயம் ஏற்றவேண்டும் என்றால் முதலில் அதனை அதனுடைய இயல்பான நிறமான வெண்மைக்கு மாற்றிய பின்னரே செய்ய இயலும். நீல நிறம் குறித்துச் சிந்திக்கும்

ஒருவனால் எவ்விதம் மஞ்சள் நிறத்தைக் காண இயலும்? இது போன்று தன்னுடைய சிந்தையை இயல்பான நிலையான என்னைக் குறித்துத் திருப்பாமல் எவ்விதம் என்னை உணர இயலும்?

27. ததைவோச்சாரயந் வாக்யம் வர்ணாத்வர்ணம் கதம் வ்ரஜேத்
யதி மத்யே ந விச்ராந்தோ மயி சித்தசிதாத்மநி

பொருள் – ஒரு வாக்கியத்தை உச்சரிக்கும்போது ஒரு அக்ஷரத்திலிருந்து மற்றொரு அக்ஷரத்திற்கு, அக்ஷரங்களாகவே உள்ள என்னைக் கடக்காமல் எவ்விதம் செல்ல இயலும் (அக்ஷரங்களின் நடுவில் தான் உள்ளதாகவே கூறுகிறாள் என்றும் கொள்ளலாம்)?

28. ஏவம் சுத்தா ஸ்வதந்த்ராபி யதாகாரோபராகிணீ
தத்த்யாகாபர ஸஞ்சாரா மத்யே சுத்தைவ பாம்யஹம்

பொருள் – இயல்பாகவே நான் தூய்மை மற்றும் சுதந்திரத்தன்மை கொண்டவள் ஆவேன். ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு நான் சென்றாலும், என்னுடைய இந்த தூய்மையான தன்மைகளை நான் எப்போதும் விடுவதில்லை.

29. தசஷிணேதர ஸஞ்சார நிரோதாந் மத்யமாச்ரித:
அக்நீஷோமேந்தநோ பாவ: ப்ரகாசயதி மே பதம்

பொருள் – இட நாடி, பிங்கள நாடி ஆகிய இரண்டிற்கும் நடுவில் உள்ளதான ஸுஷும்நா நாடி என்பதே அக்னி, ஸோமன் மற்றும் சந்த்ரன் ஆகியோரால் நன்றாக விளக்கப்பட்டு, என்னுடைய இருப்பிடமாகத் திகழ்கிறது.

30. தியா த்யேயமநாலம்ப்ய விஷயம் சாஸ்ப்ருசாந் பஹி:
யதந்தரா வேதயதே தந்மே ரூபமநாகுலம்

பொருள் – யார் ஒருவனுக்குச் சிந்தனையானது மற்ற அனைத்து புறப்பொருள்களிலிருந்து விடுதலை பெற்று, எந்த ஒரு பொருளைக் குறித்தும் எண்ணாமல் உள்ளதோ, அந்த வெற்றிட நிலையில் என்னுடைய உண்மையான ரூபம் வெளிப்படுகிறது.

31. அநுவ்ருத்தா து யா ஸம்யக் தேஜஸ்யபி தமஸ்யபி

பாதி பாவே அப்யபாவே அபி ஸா மே தநுரகர்புரா

பொருள் – எந்த ஒன்று ப்ரகாசமாக ஒளிரும் காலத்திலும், இருண்ட காலத்திலும் தெளிவாகப் புலப்பட்டபடி உள்ளதோ, எந்த ஒன்று இருக்கின்ற வஸ்து, இல்லாத வஸ்து என்று அனைத்திலும் உள்ளதோ, அதுவே எனது பேதப்படாத ரூபம் ஆகும்.

32. நிவ்ருத்த விஷயேச்சஸ்ய மத் பக்த்யுல்லஸிதாத்மந:

ஆந்தரம் யதநாலம்பமஹம் த்வம் தத்விபுர் மம

பொருள் – உலக விஷயங்களில் உள்ள அனைத்து ஆசைகளையும் துறந்து, என்னிடம் மட்டுமே ஆழ்ந்த பக்தி கொண்ட ஒருவனுடைய மனதில் உண்டாகின்ற பற்றற்ற “நான்” என்னும் எண்ணம் என்பதே என்னுடைய உண்மையான சரீரம் ஆகும்.

33. ததேவாப்யஸ்ய மாநாநாம் தேஹ ப்ராணாத்யகோசரம்

விவேகிநாமஹம் ரூபம் மத் பாவேநாவதிஷ்டதே

பொருள் – பற்றுதல் இல்லாத நிலையையும், ஆழ்ந்த பக்தியையும் கொண்டவர்களுடைய ஆத்மாவானது, சரீரம் – ப்ராணன் போன்ற எதனாலும் பீடிக்கப்படாமல், தன்னை என்னுடன் ஒத்த நிலையில் உணர்கிறது.

34. ததஸ்தேஜோ யதைவார்கம் வ்யஜ்யதே ந து ஜந்யதே

பாவைச்சித்ரூபமப்யேவம் வ்யக்தம் நைவ ச ஜந்யதே

பொருள் – சூரியனுடைய கதிர்கள் எவ்விதம் புதிதாகத் தோன்றாமல், பகல்பொழுதில் வெளிப்படுகிறதோ அதே போன்று, அவர்களுடைய ஞானம் என்பது புதிதாக உருவாகாமல், அந்தந்த காலங்களில் வெளிப்படுகிறது.

35. பாவைர்விநா யதா பாநு: ஸமுதேதி நப: ஸ்தலே

வைத்யைர் விநைவ மே ரூபமேவம் ப்ரத்யோததே ஸ்வயம்

பொருள் – சூரியனுடைய கதிர்கள் புலப்பட்டாலும், புலப்படாமல் இருந்தாலும் அவை இல்லை என்றாவதில்லை. அதே போன்று, இவர்களுடைய ஞானம் வெளிப்பட்டாலும் மறைவாக இருந்தாலும் இல்லை என்றாவதில்லை (அல்லது வேறுவிதமாகவும் பொருள் உரைக்கலாம் – தான் ப்ரகாசமாக இருந்து காண்பிக்கப்பட வேண்டிய பொருள்கள் ஏதும் இல்லை என்றாலும், சூரியனின் கதிர்கள் வெளிப்பட்டபடியேதான் உள்ளன; இதே போன்று தங்களுடைய ஞானத்தால் உணர வேண்டிய பொருள்கள் ஏதும் இல்லை என்றாலும், இவர்களுடைய ஞானம் வெளிப்பட்டபடியேதான் உள்ளது).

36. அத்தயந்தாச்சஸ்வ பாவத்வாத் ஸ்படிகாதிர் யதா மணி:

உபரக்தோ ஜபாத்யைஸ்து ஸ்வேந ரூபேண நேசக்ஷயதே

37. மத் ஸங்கல்ப ஸமுத்ரிக்கதைச்சேத்யை: ஸ்வச்சாஹமப்யத

ப்ருதக் ஜநைந்ந லக்ஷ்யாஸ்மி நைவாஹம் நாஸ்மி தாவதா

பொருள் – ஸ்படிக மணியானது ஒளி ஊடுருவும் தன்மை கொண்டதாக உள்ளபோதிலும், அதனை செம்பருத்தி மலரின் அருகில் வைக்கும்போது, அதன் ஒளி ஊடுருவும் தன்மையை உணர இயலாது. இது போன்றே ஸத்வம் உள்ளிட்ட குணங்கள், விக்ரஹங்கள் ஆகியவற்றைக் கடந்ததாக என்னுடைய தன்மை உள்ளபோதிலும், என்னுடைய ஸங்கல்பம் காரணமாக, உலகில் உள்ளவர்கள் என்னை விக்ரஹம் முதனாவற்றிலேயே காண்கிறார்கள். ஆனால், நான் அவற்றில் இல்லை என்று கூற இயலாது.

38. கண்டலாதேர் யதா பிந்ந ந லக்ஷ்யா கனகஸ்திதி:

ந ச சக்யா விநிர்தேஷ்டும் ததாப்யஸ்த்யேவ ஸா த்ருவம்

39. ஏவம் நித்யா விசுத்தா ச ஸுக துக்காத்ய பேதிதா

ஸ்வஸம்தேவ நஸம்வேத்யா மம ஸம்விந்மயீ ஸ்திதி:

பொருள் – தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட காதணி ஒன்றில் உள்ள தங்கத்தை யாரும் நேரடியாகக் கூறமாட்டார்கள் (காதணி என்றே கூறுவர்) என்றாலும், அங்கு எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லாமல் தங்கம் உள்ளது. இதே போன்று (உலகில் உள்ளவர்கள் உண்டாக்கும் விக்ரஹங்களில் அல்லது என்னை வழிபடும் ரூபங்களில்) ஸுகம் – துக்கம் போன்றவை கலக்காமல் உள்ளதும், எப்போதும் உள்ளதும், தூய்மையானதும் ஆகிய என்னுடைய இருப்பு என்பதை எப்போதும் உணரலாம்.

40. விஜ்ஞாதரி ததா ஜ்ஞானே ஜ்ஞேய ஜானாதிநாந்வய:

யோயம் மதந்வய: ஸோயம் ப்ரத்யாயார்த விசேஷித:

பொருள் – ஒன்றைக் குறித்து அறிகின்ற ஒருவனுக்கு, அறிகின்ற பொருள் மற்றும் அறிகின்ற செய்கை ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்துவது எதுவென்றால் - ப்ரத்யக்ஷத்தின் அடிப்படையாக உள்ளதும், அறிகின்ற பொருள் மற்றும் அறிகின்ற செய்கை ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு உள்ளதும் ஆகிய என்னுடைய ஸம்பந்தமே ஆகும்.

41. தேச கால க்ரியாகாரா: ப்ரஸித்தா பேத ஹேதவே:

தாந் பேதயதி யா ஸம்வித் தஸ்யா பேத: குதோ பவேத்

பொருள் – பொருள்களைப் பலவிதமாப் பிரிப்பது காலம், இடம் மற்றும் செயல்பாடுகள் ஆகியவையே ஆகும். ஆனால் இவ்விதம் இவற்றைப் பேதப்படுத்துகின்ற ஸம்வித்தைப் (ஞானம்) பிரித்து உணர்த்துவது எதனால் இயலும்?

42. சேத்ய பேதோ ஹி ய: காலோ பூதாதி த்ரிதயாத்மக:

ஸம்விந்மஹோததௌ ஸோ அபி விலீநஸ்தந்மயோ பவேத்

பொருள் – இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று மூன்றாக உள்ள காலம் என்பதே பொருள்களைப் பிரிப்பதில் அடிப்படையாக உள்ளது. ஆனால் காலம் என்பது ஸம்வித் என்னும் ஸமுத்திரத்தில் கலந்து, அதனுடன் ஒன்றாகவே உணரப்படுகிறது.

43. யதா ஹி வர்தமாநாயாம் மயி பூதபவிஷ்யதீ

ப்ரதிஷ்டிப்தே ததா சேயம் நைவ ஸ்யாத்வர்தமாநதா

பொருள் – எப்போதும் உள்ளவளாகிய என்னில், இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் லயிக்கும்போது, நிகழ்காலமும் தானாகவே வந்து அவ்விதமே சேர்கிறது.

44. ஆதாரோ அஹமசேஷாணாம் நைவாதேயாஸ்மி கேநசித்

தேசோ அப்யாதாரத: கலப்தஸ்ததோ மே நைவ வித்யதே

பொருள் – அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக நான் உள்ளேன். ஆனால் என்னை எதற்குள்ளும் அடைக்க இயலாது. ஆகவே எனக்கு ஆதாரமாக உள்ளது என்று எந்த ஒரு வஸ்துவையும் காண இயலாது.

45. காப்யவஸ்தா ந மே ஸாஸ்தி யஸ்யாம் ஸம்விந்ந வர்ததே

தேந மாம் சித்தநாமேகாம் ஸர்வாகாராமுபாஸதே

பொருள் – ஸம்வித் என்னும் நிலை அல்லாமல் எனக்கு எந்த ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே நான் தனித்தன்மை வாய்ந்தவளாகவும், ஞானமயமாக உள்ளவளாகவும், அனைத்து ரூபங்களைக் கொண்டவளாகவும் உபாஸிக்கப்படுகிறேன்.

46. காலோ தேசஸ்ததாகார: க்ரியா கர்த்தா ச கர்ம ச

கரணம் ஸம்ப்ரதாநம் ச பவேத்யச்ச தத: பலம்

47-1. போகோ போக்தா ச தத் ஸர்வம் விலீநம் ஸம்விதாத்மநி

பொருள் – காலம், தேசம் (இடம்), ஆகாரம் (மூலம்), செயல், செயலாற்றுபவன், கர்மம், செயலாற்ற உதவுபவை, ஸம்ப்ரதாநம் (செயலின் பலனை ஏற்பவன்), செயலின் பலன், அனுபவம், அனுபவிப்பவன் போன்ற இவை அனைத்தும் ஸம்வித் எனப்படும் ஞானமயமாக உள்ள வஸ்துவில் லயிக்கும்படி நான் செய்கிறேன்.

47-2. தேவா தைத்யாஸ்ததா நாகா கந்தர்வா ரக்ஷஸாம் கணா:

48. வித்யாதரா: பிசாசச்ச பூதாச்சேதி கணாஷ்டகம்

மநுஜா பஹுதாத்மாநோ வர்ண கர்மாதி பேதிதா:

49. பசவோ அத ம்ருகாச்சைவ பக்ஷிணச்ச ஸரீஸ்ருபா:

ஸ்தாவராச்ச ததைவாந்யே கபூய சரணாத்மகா:

50. ஸ்வர்க்கஸ்தா நரகஸ்தாச்ச லோகாச்சைவ சதுர்தச

ஸரித் த்வீப ஸமுத்ரச்ச விவிதா ஹி அண்டபத்தி:

51. உச்சாவசாநி தத்த்வாநி விவிதா: சப்தராசய:

போக்யம் போகோபகரணம் போகஸ்தாநம் ச யத் ஸ்ம்ருதம்

52. கோசா: ஷட் கோசஜாச்சைவ சேதநாசேதநாத்மகா:

சுத்தாசுத்தமயௌ பாவௌ புருஷார்த்தச் சதுர்விதி:

53. ஸர்வம் ப்ரக்ருதிபிர்நத்தம் காலேந கலிதம் ததா

இத்யேதத் ஸகலம் வஸ்து பாவாபாவ ஸ்வரூபகம்

54. அமந்மயம் மந்மயம் ச மயி லீநமவஸ்திதம்

ஸர்வாத்மநா ஸதைவாஹம் ஸ்வச்ச ஸ்வச்சந்த சிந்மயீ

பொருள் – தேவதைகள், தைத்யர்கள், நாகர்கள், கந்தர்வர்கள், ரக்ஷஸ கூட்டம், வித்யாதரர்கள், பிசாசங்கள், எட்டு திக்பாலர்கள், அவரவர் வர்ணாச்சரம தர்மத்துடன் கூடிய மனிதர்கள், பலவிதமான கர்மங்கள், பசுக்கள், காட்டு விலங்குகள், பறவைகள், ஸர்ப்பங்கள், தாவரங்கள், பூச்சிகள், பலவிதமான பாபங்கள் செய்யும் ஜனங்கள், ஸ்வர்க்கம் மற்றும் நரகத்தில் உள்ளவர்கள், பதினான்குவிதமான லோகங்கள், நதிகள், ஏழு த்வீபங்கள், ஸமுத்ரங்கள், இந்த அண்டத்தில் உள்ள மற்ற ஜீவராசிகள், உயர்ந்த தாழ்ந்த தத்வங்கள், பலவிதமான ஒலிகள், இன்பம், இன்பம் அளிக்கவல்ல வஸ்துக்கள், இன்பம் அளிக்கவல்ல இடங்கள், ஆறு கோசங்கள் மற்றும் அவற்றில் அடங்கியுள்ளவை, சேதன அசேதனங்கள், சுத்தமாயும் அசுத்தமாயும் உள்ளவை, தர்மம் – அர்த்தம் – காமம் – மோக்ஷம் என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்கள், ப்ரக்ருதியாலும் காலத்தாலும் இயக்கப்படும் வஸ்துக்கள், மேலே கூறப்பட்டவை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், என்னால் அவை வ்யாபிக்கப்பட்டிருந்தாலும் வ்யாபிக்கப்படாமல் இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் என்னுள் உள்ளன. சிந்மய ரூபமாகவும், சுதந்திரமாகவும் உள்ள நான் அனைத்து ஆத்மாக்களிலும் வ்யாபித்துள்ளேன்.

55. லக்ஷ்யா ஸுகமயீ சாந்தா பாவே பாவே விபச்சிதா
ஏவம் வ்யவஸ்திதாயா மே திரோபாவாபி தாநயா
56. பத்தா சக்த்யா து சிச்சக்தி: ஸ்வதோ மாம் நைவ விந்ததி
யதா நிர்வித்யதே ஸாஸௌ மதநுக்ரஹ பிந்துநா
57. உபாயைர்மாம் ததாராத்ய ஜீவச்சிச்சக்தி ஸம்ஜ்ஞக:
ஸம்சுஷிண்வந் நிகிலாந் க்லேசாந் விதூந்வந்வாஸநாரஜ:
58. ஸம்ப்ராப்ய ஜ்ஞாந ஸத்பாவம் யோகக்ஷபித பந்தந:
மாமேவ பரமாநந்தமயீம் லக்ஷ்மீம் ஸ விந்ததி

பொருள் – அனைத்தின் உள்ளிலும் சுகரூபமாகவும், சாந்தரூபமாகவும் என்னை அறிவாளிகள் காண்கிறார்கள். இதுவே என்னுடைய இயல்பான நிலை என்றாலும், எனது சித்சக்தியான ஜீவாத்மாக்கள், என்னால் உண்டாக்கப்பட்ட திரோபாவத்தால் (ஒருவிதமான திரை எனலாம்), என்னை உள்ளது உள்ளபடி அறியாமல் உள்ளனர். ஆனால் என்னுடைய அனுக்ரஹத்தின் ஒரு சிறிய துளியானது சித்சக்தியிடம் செல்லும்போது, என்னைச் சட்டென்று உணரத் தொடங்குகிறார்கள். அதன் பின்னர் பலவிதமான உபாயங்கள் மூலம் என்னை ஆரதிக்கத் தொடங்கும் சித்சக்தி எனப்படும் ஜீவாத்மா, தன்னுடைய அனைத்து துன்பங்களை, அவற்றின் வாசனையுடன் தூசி போன்று உதறுகிறான். தன்னுடைய ஞானம் மூலம் தனது இயல்பான இருப்பை அடைந்த ஜீவாத்மா யோகத்தினால் தனது பந்தங்களை அறுக்கிறான். பின்னர் பரமானந்தமயமான மஹாலக்ஷ்மியாகிய என்னை மட்டுமே வந்தடைகிறான்.

லக்ஷ்மீ தந்திரம் பதினான்காம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்